

[Haustrup Clemmensen.]

borgerne, end det er gjort i denne sag. Først nu fremsætter man forslag om overgangsordninger; de kan altså tidligst vedtages en gang i november, og borgerne kender altså ikke den grundskala, efter hvilken skatterne skal udskrives. Der er skitseret en skala i kildeskatteudvalgets betænkning, men det var under forudsætning af, at der var fradragsret for kommuneskatter; det blev man i det røde kabinet enig om ikke kunne tiltrædes, så vi kender altså ikke engang grundskalaen, efter hvilken skatten skal udskrives.

Det er klart, at selve spørgsmålet om, hvor mange procent af skalaen der skal udskrives, først skal tages op i begyndelsen af 1968, men vi må have lov til at sige, at der er ikke taget rimeligt hensyn til borgernes og de kommunale myndigheders ønske om at kende de retsregler, der gælder for beskatningen af indkomst, indtjent i 1967. Vi finder i øvrigt også, det er rimeligt at tage et vist hensyn til de mennesker, der af den ene eller anden grund er restanter skattemæssigt i løbet af kalenderåret 1967, f. eks. af sociale grunde; så vidt lovforslaget overhovedet kan fortolkes på dette område, får disse mennesker ikke nogen fordel af et reguleringsfradrag i samme øjeblik, de ikke har haft mulighed for at betale skatten inden udgangen af kalenderåret 1967.

Vi synes altså, det er på høje tid, at udvalgsarbejdet herom kommer i gang, og den finansminister, der ynder at blive karakteriseret, oven i købet ved fornavn, som den ærlige finansminister, kunne måske også prøve at være den hensynsfulde finansminister over for borgerne. Det var ikke meget for tidligt, at den hensynsfuldhed blev dokumenteret.

Ømann: Det er jo sådan set en rent teknisk opgave, som folketinget her stilles over for, nemlig, så vidt det er praktisk muligt, at afbøde de uligheder, der kan opstå i beskatningen i forbindelse med skattefradragsreglens bortfald. Det er et teknisk vanskeligt problem at løse 100 pct. retfærdigt, men jeg synes jo nok ikke, det er helt berettiget at skrue problemet op på det niveau, som de to foregående indlæg gav udtryk for.

Det må erkendes, at det ligger uden for det, der kan praktiseres, at skabe millimeterretfærdighed, således som også hr. Egon Jensen bemærkede. Opgaven kompliceres af den i 1960 indførte regel om ret til forudbetaling af pålignede skatter, og skulle man afvikle under udfoldelse af fuld retfærdighed, ja, så måtte man gennemgå hver skatteydere selvvangivelse tilbage til skatteåret 1961-62, foretage ret indviklede beregninger og ville så endda støde på problemer, der måtte løses ved et skøn.

Det er jo også en engangsforanstaltning, der her er tale om. Det afkald, som man her må give på at nå den fulde retfærdighed, er derfor ikke så skæbnesvangert, men den retfærdighed, som vi vil opnå, må alligevel alene finde sin begrænsning i en afvejning af de praktiske muligheder. Hvis man gennemfører en ordning, der lægger stort beslag på skatteadministrationen, så kan det, der opnås i retfærdighed på dette område, meget let gå tabt på andre fronter.

Hvad nu angår de skatteydere, der får et skattefradrag til gode, som overstiger ligevægtsskatten, ja, så er løsningen forholdsvis nem, og her tror jeg ikke man kan komme en retfærdig løsning ret meget nærmere end finansministerens lovforslag.

Hvad angår en løsning med hensyn til dem, der i særlig høj grad har benyttet sig af forudbetalingsretten, og som egentlig skulle have en ekstra skat pålignet, ja, så er en praktisk løsning langt vanskeligere. Man skulle jo mene, at det her drejer sig om dem, der i 1967 kun har betalt en skat, der er meget lille i forhold til deres indkomst i samme år, for det skulle jo indicere, at der var forudbetalt skat. Men man kan godt have en lille skattebetaling i 1967, uden at det i og for sig er kendetegn på, at der er sket nogen ekstraordinær forudbetaling i december 1966. Det kan meget vel være, at den pågældende skatteyder er kommet i forskud langt tidligere og måske på et helt andet beskatningsniveau; men dernæst kan det jo også være, at han først er begyndt at tjene penge i 1967 eller har haft en stor indkomststigning i 1967, og så har han jo ingen eller kun en relativt lille skat at betale, og i disse tilfælde er der ingen som helst grund til ekstrabeskatning.

Jeg mener, at det nærmere må drøftes i